

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ವಾರಿಚೋವ ಥಲೇ ಖಿತ್ತೋ
ಓಕವೋಕತ ಉಬ್ಬತೋ,
ಪರಿಫಂದತಿಂದಂ ಚಿತ್ತಂ
ಮಾರಥಯ್ಯಂ ಪಹಾತವೇ.

ನೀರಿನಿಂದ ಎತ್ತಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಮೀನು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ.
ಒದ್ದಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಚಿತ್ತವು ಮಾರನ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಬರಲು
ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಧಮ್ಮಪದ -34, ಚಿತ್ತವರ್ಗ

ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್.ಗೋಯಂಕರವರ ಜೀವನದ ಕೆಲವು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಘಟನೆಗಳು
(ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಜರ್ನಲ್‌ನಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)
ನನಗೆ ದಿವ್ಯಬೆಳಕು ಬೇಕು

ನಾನು ನನ್ನ ಮೊದಲ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಬಹುತೇಕ ಓಡಿ ಹೋಗುವವನಿದ್ದೆ.

ಶಿಬಿರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರ ಮೊದಲ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವುದು ನನಗೆ ಸುಲಭವೆನಿಸಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಉಸಿರನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕುತೂಹಲವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರನ್ನು ಅವರ ಧ್ಯಾನದ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, “ನಾನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಒಂದು ಬೆಳಕು? ಅದು ಅದ್ಭುತ! ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡುವುದು ಧ್ಯಾನದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗುರಿ” ಎಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಯಾವುದೇ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಷ್ಟೇ ನಿರಾಶನಾದೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥಿಯು, “ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಮಾಡುವಂತಹ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. “ಅದು ದೈವಿಕ ಶಬ್ದವೇ ಇರಬೇಕು!” ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಓದಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಂತರು ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ನಾನು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೇಕೆ ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನನಗೆ ನಾನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಸಿರಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾನು ದೈವಿಕ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬಯಸಿದ್ದೆ.

ನಾನು ಖಿನ್ನನಾದೆ ಮತ್ತು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಸೂಜಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ (ದಾರ ಪೋಣಿಸುವ ತೂತು) ಒಂದು ಒಂಟಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೂರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನು ಸ್ವರ್ಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು, ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಉದ್ಯಮಿ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಇತರ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರು ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ತಿರುಚಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರು ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನಂತೆ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೊಡಗಿಲ್ಲ.

ಆ ದಿನದ ಸಂಜೆ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ 5 ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಕಾರು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಶಿಬಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಆಚಾರ್ಯರು ಸಮ್ಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ.

ನಾನು ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನನ್ನ ಮಹಿಳಾ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಕೆ ಬರ್ಮಾ ದೇಶದವರು. ಈಗಾಗಲೇ ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಕಲಿತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಶಿಬಿರ ಬಿಡುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೇಳಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ದೈವಿಕ ಬೆಳಕು ಅಥವಾ ದೈವಿಕ ಶಬ್ದದ ಅನುಭವವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿವರಿಸಿದೆ.

“ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರೇ?”

“ಇಲ್ಲ. ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಉಸಿರನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರು.”

“ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೇ?”

“ಹೌದು, ಆದರೆ....”

ಹಾಗಾದರೆ ನೀವೇಕೆ ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಆ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಿ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀವು ಏನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಿ.

ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನಕೋಶಕ್ಕೆ (ಶೂನ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ) ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಬಹಳ ಬೇಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಿತು. ನನ್ನ ಶೂನ್ಯಾಗಾರದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಪ್ರಜ್ವಲವಾದ, ನಕ್ಷತ್ರದ ತರಹದ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. “ಓ, ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. “ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಉಸಿರನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು” ಅದನ್ನು ನಾನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅದು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು. “ಇವನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು” ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ದೃಢನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಉಸಿರಾಟ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರಟುಹೋದವು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಸೂಚನೆಗಳಂತೆ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಕುಗಳು ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳು, ದೈವಿಕವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಅವು ಬರುತ್ತವೆ, ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶಿಬಿರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದಾಗ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲೂ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರುವ, ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡೆ.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿಧಿ ಇರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ

ನಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ತಿನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ?

ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರೊಡನೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಆಳವಾದ 'ಭಂಗ' ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಡೀ ಶರೀರವು ಕರಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉದಯವಾಗುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಯವಾಗುವ ತರಂಗಗಳ ರಾಶಿಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪರೇಖೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು; ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಂತೆ ಅಥವಾ ತೂಗಾಡಿದ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು, "ಬನ್ನಿ ಗೋಯಂಕ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದರು. ಅರೇ ಈಗ ಇದೇನು? ನಾನು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವ ಮಗುವಲ್ಲ; ನಾನು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ! ಸಯಾಜಿಯವರು, "ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿರಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ವೇಗವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ನಡೆಯುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯಿರಿ ; ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ನಡೆಯುವಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತರಂಗಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಆಳದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದ ಬದಲಾಗಿ ಅಣುಗಳ ರಾಶಿಯ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

"ಈಗ ಬನ್ನಿ, ಊಟ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸಯಾಜಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಚಮಚದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಿಸಲು ನಾನೇನು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿಯುವುದು ಏನೋ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಊಟದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದವು. ಒಂದು ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ನೀಡಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. "ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಂಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ" ಎಂದು ಸಯಾಜಿ ಹೇಳಿದರು. "ಈಗ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಕಲಸಿ-ಗಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಅಥವಾ ದ್ರವವಾದದ್ದು, ಸಿಹಿ ಹಾಗೂ ಹುಳಿ, ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಕಲಸಿ." ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿದೆ. "ಈಗ ಆಳವಾದ ಭಂಗಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಭಂಗಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಒಂದು ತುತ್ತು ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ" ಎಂದು ಸಯಾಜಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದೆ, ನಾನು ಆಹಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಬೆರಳ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ತರಂಗಗಳ ಅನುಭವವಾಯಿತು. "ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಕೈಯನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನಿ..." ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ. "ಆಹಾರವನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ." ನನ್ನ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ, ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ. "ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ನುಂಗಿರಿ". ಇಡೀ ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ. ಆಹಾರದ ರುಚಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅದು ತರಂಗಗಳಾಗಿ ನನ್ನ ಶರೀರದ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಹೀಗೆ ವಿಪಶ್ಯನದ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದೆ. ಕೆಲ ಸಮಯ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ತರಂಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ.

ಈ ಶಿಬಿರವು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಆಹಾರದ ಆಯ್ಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಟು ಹೋದವು. ಭಾರತದ ಮಸಾಲೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಕೆಲವು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಆಹಾರವನ್ನಿಟ್ಟರೂ ನಾನು ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಸರಳವಾದ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ತಿನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಲಿತೆ; ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುವುದು, ನಾಲಗೆಯ ರುಚಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ

ರಂಗೂನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವು ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದರು. ನಾನು ವಿಪಶ್ಯನದ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೂ, ಮೊದಲು ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು.

ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ಭೇಟಿಮಾಡಿಸಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರ ಕರುಣೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದವು. ನಾನು ಮುಂಬರುವ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಮನೆಗೆ ತೆರಳುವ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಈ ಹಠಾತ್ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಏನು ತಪ್ಪಾಯಿತು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಪಗೋಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬುದ್ಧರ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. "ನನ್ನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ನಿಷೇಧವಿದೆ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಅವನ ಜೊತೆ ವಾದ ಮಾಡುವ ಬದಲು, "ಬನ್ನಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪುನಃ ಹೇಳಿದ.

"ಸರಿ, ಇದು ಬೌದ್ಧ ದೇಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪರದೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ವಿಪಶ್ಯನ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ" ಎಂದು ಸಯಾಜಿಯವರು ಹೇಳಿದರು.

ಸಯಾಜಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಮುಂದಿನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮವು ಆಳವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ದುಃಖಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ದೇಗಗಳಿಂದ ಈಗ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತುಂಬಿತು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಬಲವಾದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಈಗ ಅವನು ತೋರಿಸುವ ಗೌರವವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಲ್ಲ, ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಶಿಬಿರ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಈ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ತನ್ನನ್ನು ಬೌದ್ಧನೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರಿದ. ಜೊತೆಗೆ ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಬೌದ್ಧ ಎಂಬ ಲೇಬಲ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಯಸಿದ ಒಂದೇ ಮತಾಂತರವೆಂದರೆ, ದುಃಖದಿಂದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ಮತಾಂತರ ಗೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದದ್ದು ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಬರ್ಮಾವು ಭಾರತದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು

1965ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಬರ್ಮಾವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. 1968ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರು ನರರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು. ಅವರು ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ರೋಗಮುಕ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ , ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ

ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬರ್ಮಾದಿಂದ ಹೊರಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿ ಬರ್ಮಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಾಗ ನನಗೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ದೇಶಬಿಡಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಇತರೆ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮಚಕ್ರವು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ವಿಪಶ್ಯನ-ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾದ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಸಯಾಜಿಯವರು ಬಹಳ ಉತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಪಶ್ಯನ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬರ್ಮಾದ ಧರ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬರ್ಮಾವು ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ಋಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭಾರತದಿಂದ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಹೊರಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸಯಾಜಿಯವರು ಬಲವಾದ ಮೈತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. “ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನೀವಲ್ಲ, ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ-ಧರ್ಮ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಬರ್ಮಾವು ಭಾರತದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದ ಸಾಲವನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ವಿನೀತನಾಗಿ ನನ್ನ ಧರ್ಮಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಜುಲೈ 1969ರಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಧರ್ಮಚಕ್ರವು ತಿರುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ನನ್ನ ಯಶಸ್ವಿ ಶಿಬಿರಗಳ ವರದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಯಾಜಿಯವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಕನಸು ನನಸಾಗಿತ್ತು.

ರತ್ನವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿತು

ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಯನ್ನು ಬರ್ಮಾ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರು ಜೀವನೋಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತ್ರಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಬೇಕಾಯಿತು. ಬರ್ಮಾವನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಜೀವನದ ಇಡೀ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ, ದೇಶ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರು ರತ್ನದ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರ್ಮಾ ದೇಶವು ಹರಳುಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬರ್ಮಾದ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ನಿಗಾ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಂಗೂನ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ವಲಸೆ(ಎಮಿಗ್ರೇಷನ್) ತಪಾಸಣೆ ಮುಗಿಸಿ ಸುಂಕದ ಕೌಂಟರಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಮಯಿಯಾಗಿದ್ದರು. “ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೆ” ಎಂದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. “ಹೌದು, ನಾನು ಒಂದು ರತ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಯು ಉದ್ದೇಗಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ತಮಾಷೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, “ಗೆಳೆಯ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ರತ್ನವು ಭಾರತದಿಂದ ಬರ್ಮಾ ದೇಶವು ಪಡೆದಿದ್ದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಇದು ಮೊದಲಿಗೆ ಭಾರತದಿಂದ ಬರ್ಮಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬರ್ಮಾ ದೇಶವು ಬಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಧರ್ಮ ರತ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ‘ನೀವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಈ ರತ್ನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ! ಈ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನೀವು ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ” ಎಂದರು. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೇ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರಳಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದು ಈ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಬರ್ಮಾದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗ ಬದಲಾಯಿತು

ತೀವ್ರವಾದ ದೈಹಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಾದ ಮೈಗ್ರೇನ್ ತಲೆನೋವು ನಾನು ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರ ಬಳಿ ತೆರಳಿ ಹತ್ತು ದಿನದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತು ಎಂದು ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ತಲೆನೋವುಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವು ಬಹಳ ಅಹಿತಕರವಾದವುಗಳು

ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದವುಗಳು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಯಾಜಿಯವರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು (ಧ್ಯಾನವನ್ನು) ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಈ ಮೈಗ್ರೇನ್ ಶಾಪದಂತೆ ತೋರುವ ಒಂದು ವರವಾಗಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾಯಿತು; ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಪಡೆದ ಪ್ರಯೋಜನವು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು, ತೃಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಂದ ಪಡೆದ ಧರ್ಮರತ್ನವು ಅಗಣಿತವಾದ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು- ಉಪಯೋಗಿಸಿದಷ್ಟೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ಸಂಪತ್ತು.

ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರ ಈ ದೊಡ್ಡ ಋಣವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನವು ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭೂತಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬರ್ಮಾ ಸರ್ಕಾರವು ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಯ ಯಶಸ್ವಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೂ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುನಃ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೇಶದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಹಕರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರ್ಮಾವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಣ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೇ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಗಮನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ನಾನೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು, ಬಲವಾದ ಅಹಂನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ, ಉದ್ದೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನವು ಮೊದಲಿನದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಮಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳು, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಹಂನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಮನಸ್ಸಿನ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇತರರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೊಗಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಅದು ಈಡೇರದಿದ್ದಾಗ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆ ಮೂಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಜೀವನವು ದುಃಖಮಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮುದಾಯದ ನಾಯಕನಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ಯಮ, ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸ್ಥಾನ, ಆ ಸ್ಥಾನದ ಜೊತೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಹುಚ್ಚುತನಗಳು ನಿಜವಾಗಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿತು. ಭಗವಾನ್ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಧರ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ತಿಗಾಗಿ ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖವನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು; ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಅಂತಹ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗೇ ಅರಿಯಲು ನಾನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೆ. ಇಂತಹ ನೇರವಾದ ಅರಿವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪೈಪೋಟಿಯ, ಸಂಪತ್ತು, ಅಂತಸ್ತು, ಸ್ಥಾನ, ಅಧಿಕಾರ ಅರಸುವ ಜೀವನದ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲಿನ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಯಾವುದೋ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಜನ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಧರ್ಮದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ:

ಯಂ ಕಿಂಚಿ ವಿತ್ತಂ ಇಥಾ ವಾ ಹೂರಂ ವಾ
ಸಗ್ಗೇಸು ವಾ ಯಂ ರತನಂ ಪಣೇತಂ
ನಾ ನೊ ಸಮಮ್ ಅತ್ತಿ ತಥಾಗತೇನ
ಇದಂಪಿ ಬುದ್ಧೇ ರತನಂ ಪಣೇತಂ
ಇದಂಪಿ ಧಮ್ಫೇ ರತನಂ ಪಣೇತಂ
ಇದಂಪಿ ಸಂಘೇ ರತನಂ ಪಣೇತಂ

ರತ್ನಗಳಿರಲಿ ಅವು ಯಾವುವೂ ತಥಾಗತನಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಸಮನಲ್ಲ. ತಥಾಗತನಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಇದು ಬುದ್ಧರಲ್ಲಿರುವ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ, ಸಂಘದಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನ.

ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತು, ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಭಾರತದಲ್ಲಾಗಲಿ, ನನಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖವನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಧ್ಯಾನವನ್ನು (ಧರ್ಮವನ್ನು) ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ನನಗೆ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ದೊರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳು ಅಶಾಶ್ವತ. ಅವು ಹೊರಟು ಹೋಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅವು ಹೊರಟು ಹೋದಾಗ ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಧರ್ಮರತ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಗೌಣ. ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು ದಿನೇ ದಿನೇ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಈ ರತ್ನವು ಕೇವಲ ಭೂಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ ರತ್ನವಲ್ಲ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮವು ಅನ್ವಯಿಕ ಧರ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಯಾಜಿಯವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟಿದ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮವು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಹಾನ್ ಸಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ನನ್ನ ಧರ್ಮ ತಂದೆ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರಿಂದ ನಾನು ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾದ ಶಾಂತಿ, ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ನನಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರು ಧರ್ಮದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಂತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಡತೆಯ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಇತರರ ನಿರ್ವಾರಣೆ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ನನ್ನ ಧರ್ಮ ತಂದೆ.

ಅವರ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ಈ ದಿನದಂದು, ನಾನು ಅವರ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಬದುಕಿದ, ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅತೀವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆಗೆ ನಾನು ಅರ್ಹ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗಲಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ತಲುಪಲು ನಾನಿನ್ನೂ ದೀರ್ಘ ಹಾದಿ ಸವೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಈ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಗುರಿ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಾನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇತರರೂ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಅವರ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರಲಿ ಎಂದು ಇತರರನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ಈ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ಈ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ.

ವಂತಿಗೆ : ವಾರ್ಷಿಕ: ರೂ.30, ಆಜೀವ: ರೂ.500. ವಂತಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ :3194101004234; IFSC code:CNRB0003194; ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ನಾಗರಬಾವಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಖಾತೆದಾರರು:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ. ಹಣ ಸಂದಾಯದ ವಿವರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಚೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಷ್ಪ .ಎಸ್., ಮೊ.ಸಂ:7337734934 ಗೆ ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್.ಮಾಡಿರಿ.

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಚಂದ್ರಮತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪರವಾಗಿ.
ಮುದ್ರಣ: ಐರಣಿ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 4ನೇ ತಿರುವು, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಬಿ.ಕಾಲೋನಿ,ದಾವಣಗೆರೆ-2.ಪ್ರಕಾಶನ:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್,
#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070. ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋವಿಂದಪ್ಪ

Printed by B.Pradeep Kumar, Published by Smt. R. Chandramathi on be half of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and
Printed at: Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and Published at Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust,
#93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. Editor: G.T. Govindappa,

ಇಂದ:
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಧಮ್ಮ ಪಠುಲ್ಲಾ, ಬೆಂಗಳೂರು
10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು :2023 :ಫೆಬ್ರವರಿ 24-7 ಮಾರ್ಚ್ 10-21, 29-9 ಏಪ್ರಿಲ್ 12-23, 26-7 ಮೇ 24-4 ಜೂನ್ 7-18,21-2 ಜುಲೈ 5-16, 26-6, ಆಗಸ್ಟ್ 9-20, 23-3 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 6-1, 6-17, 21-29 ಅಕ್ಟೋಬರ್, 2-13, 25-5 ನವೆಂಬರ್, 8-19, 22-3, [ಜಿಟಿಧಧಿರಿಗಿ 6-17, 20-31.

ವಿಳಾಸ : ಧಮ್ಮ ಪಠುಲ್ಲಾ, ಆಲೂರು, ದಾಸನಪುರ ಹೋಬಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ-4ರಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯ ಡ್ರಗ್ ಕಂಪನಿಯ ಎದುರಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಂದರ ಆಟೋರಿಕ್ವಾ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ (ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್)ನಗರ ಸಾರಿಗೆ ಬಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ :256,258,258ಸಿ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 99725 88377, 63615 70725, 99725 88377, 99009 55930. ಇ-ಮೇಲ್ : info@paphulla.dhamma.org;website; www.vridhamma.org.

ಧಮ್ಮ ನಗರಿ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರ ದಾವಣಗೆರೆ.
10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು :-2023, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 5-16, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2-13, ನವೆಂಬರ್ 15-26, ಡಿಸೆಂಬರ್-20-31. ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಲಿಂಕ್ ಅನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ:
ಮೂರು ದಿನದ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರ : ಜೂನ್ 8 ರಿಂದ 11.
<https://www.dhamma.org/en/schedules/v2/noncenter/davanagere.in#normal>.

ನೋಂದಣಿ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : ಅಭಿಷೇಕ ರಾಮ್ +91 90087 33008

ಧಮ್ಮ ನದಿ, ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನಕೇಂದ್ರ ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆ
ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ರಿಂದ 1 ರವರೆಗೆ ಧ್ಯಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : 9449773942, 9880173542, 8792173942.

ಧಮ್ಮ ಸುಖಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಒಂದು ದಿನದ ಶಿಬಿರವಿರುತ್ತದೆ.
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : ಪ್ರಕಾಶ್‌ಚಂದ್ರ 89898 66927, ಚೆಲುವರಾಜು 9900452939, ಸಂತೋಷ್ ಧರ್ಮರಾಜ್ 8762086089 ನೋಂದಣಿ: <https://sukhalaya.dhamma.org/en/tapodana>.

ದಾರಿ ತೋರಿಸಲು: <https://maps.app.goo.gl/EVGKU>
ಧಮ್ಮವನ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನಕೇಂದ್ರ, ನಾಡಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ - 571 617, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು : 2023 ಜೂನ್ 21-2 ಜುಲೈ 19-30, ಆಗಸ್ಟ್ 9-20, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 27-8, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 13-24.
ನಿರಂತರಾಗಿ 2 ಮತ್ತು ಮೂರು ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು: www.dhamma.org/schedules/schvana.
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ : 88805 19658

ಗೆ,
